

Obyčejná ovce?

Ten Teofil! To se mu to řekne!! Ví vůbec, co po mně chce? Vždyť od Ježíšova narození už uběhlo více než 80 let! Je těžké, najít nějaké zprávy z doby, když byl Ježíš dospělý, natožpak když byl dítě, nebo když se narodil! Všichni, kteří tenkrát žili a mohli si něco pamatovat, jsou už přece dávno mrtví! Bylo to beznadějně. Nevěděl jsem, koho se zeptat a kde hledat. Víte ale, co bylo zvláštní? Od té doby, co jsem dostal ten dopis, se mi motá pod nohama jedna ovce. Je milá a už jsem ji i několikrát pohladil. Právě teď leží tady u mých nohou a dívá se na mě, jako by mi chtěla něco říct. Ale co? Asi jenom utekla od svého stáda a teď něco loudí po každém, koho potká.

„Už běž! Mám důležitější práci. Musím zjistit, jak to bylo s Ježíšovým narozením.“
odháněl jsem ji.

„Jedeš! Stejně tomu nerozumíš a nemusí tě to ani zajímat. Máš to mnohem jednodušší. Jsi jen hloupá ovce.“ povzdychl jsem si.

Ovce se ale nehne z místa a – podívejte se – co to má na krku? Zdálky to sice vypadalo jako obyčejný řemínek, ale ne. To si musím pořádně prohlédnout. Skutečně. Ty ornamenty, drahokam... Něco tak vzácného bych u zatoulané ovce opravdu nečekal. Opatrně jsem na řemínek sáhnul, ale ovečce to nevadilo. Zůstala v klidu ležet a jen mě po očku pozorovala. Tady je něco tvrdého. Taková malá kapsa. Co v ní asi je?

Sáhl jsem do ní a opatrně vytáhl malý svitek. Písmo bylo sotva čitelné a stěží jsem rozeznal jednotlivá písmenka. Stálo tam:

**T.TO O.C. SE JME.UJE MIA.
PO.ŮŽE TI NA.ÍT TO.O,
KOH. HLE.ÁŠ!**

Divné. Copak to jde? Ovečka ale pokyvovala hlavou nahoru a dolů a dělala jakoby nic. Sbalil jsem si rychle své věci. Tady se totiž děje něco podezřelého a já to tak nenechám. Zjistím, o co jde!